

[Bramsnæs.]

Jeg vil straks paa mit Partis Vegne udtale, at jeg anbefaler at stemme for denne Traktat. Den foreliggende Voldgiftstraktat med de Forenede Stater er ikke nogen ideel Traktat; den er alt for lidet omfattende og undtager alt for meget. At den undtager Monroe-Doktrinen, skal jeg for mit Vedkommende ikke tillægge stor Betydning; for Danmark er der et i hvert Fald formelt sidestillet Punkt, idet man ogsaa undtager Danmarks Forpligtelser i Henhold til Pagten for Folkenes Forbund. Jeg tillægger ikke disse to Undtagelser synderlig reel Værdi. Derimod er den Undtagelse, der gaar ud paa, at Traktaten ikke gælder med Hensyn til Tvistigheder, hvis Genstand „omfatter Tredieparters Interesser“, ret ubestemt; man kan med god Villie faa meget ind under dette Begreb „Tredieparters Interesser“. Det er jo ogsaa en Genganger fra den tidligere Forbeholdsklausul, hvor det, saa vidt jeg husker, hed: hvad der berører fremmede Magters Interesser; det maa vel praktisk talt være det samme, der menes. Men rent bortset fra disse efter min Anskuelse ret betydningsfulde Undtagelser er Forpligtelsen til at undergive sig Voldgift selv i Spørgsmaal, der ikke falder ind under Undtagelserne, i Virkeligheden betinget af en speciel Tilslutning fra begge Staters Side i hvert enkelt Tilfælde. Det hedder, at man vil underkaste sig Voldgift i Tvistigheder, som „ifølge deres Natur er retlige, idet de kan afgøres ved Anvendelse af Grundsætningerne om Ret eller Billighed“, men det er, saa vidt jeg kan se, enhver Stats i hvert Fald formelle Ret at hævde, at en Tvistighed ikke er af den Natur. Nu tror jeg ikke, det vil betyde saa overordentlig meget; jeg antager, at den Aand, der er afgørende for Traktaten, vil bære over den formelle Svaghed, som det er, at der ikke er sat nogen overordnet Myndighed til at afgøre, om et Spørgsmaal er af retlig Natur. I Haiti-Traktaten er der ingen Undtagelser i saadanne Tilfælde, og man kunde jo tænke sig, at man lod en Domstol afgøre, om et Spørgsmaal var et retligt Spørgsmaal eller ikke, saaledes at den enkelte Part ikke stod frit i saa Henseende. Her staar Parterne, Danmark og de Forenede Stater, frit ved

Afgørelsen af, om et Spørgsmaal falder ind under Begrebet retligt. Men dernæst skal der, som den højtærede Udenrigsminister ogsaa fremhævede, træffes en speciel Aftale i hvert Tilfælde om, hvorvidt det skal undergives Voldgiftsdomstolen i Haag eller en anden Domstol. Dette er efter min Mening ogsaa en Svaghed, som jeg beklager, idet man bør stræbe efter — deri er jeg formentlig ganske enig med den højtærede Udenrigsminister — at faa den internationalt anerkendte Domstol gjort til den afgørende Domstol i saadanne internationale Sager.

Jeg er naturligvis klar over, at det ikke har været muligt at opnaa et større Resultat ved Forhandling med de Forenede Stater om en Voldgiftstraktat, og det Spørgsmaal stiller sig saa, om man mener, at man bør gaa ind paa en saadan Voldgiftstraktat, eller om man skal blive ved det gamle. Jeg maa derom sige, at jeg er enig med den højtærede Udenrigsminister i, at man bør tage det nye, men jeg maa tilføje, at jeg tror ikke, det er stort bedre end det gamle. Formelt set maa det vel siges, at vi er naaet et Skridt videre paa dette Omraade, og vi staar i hvert Fald, har jeg forstaaet, paa samme Fod som andre Stater, der har Traktat med de Forenede Stater, og det mener jeg ogsaa, man bør søge at komme til. Men hvis man skal vurdere den reelle Betydning af Traktaten, ifald der skulde opstaa et alvorligt Tvistespørgsmaal mellem de to Stater, tror jeg ikke, dens Affattelse vil give et stærkt Hold for de Interesser, vi maaske havde i saa Tilfælde.

Naar jeg gør disse Bemærkninger, er det, som man vil forstaa, ikke for at gaa imod Ratifikationen af denne Traktat. Jeg mener, det er rigtigt at tage den, som den er, ogsaa for at komme paa lige Fod med andre Lande med Hensyn til Traktatforhold med de Forenede Stater. Men jeg har villet gøre disse Bemærkninger for at vise, at vi ogsaa fra vor Side er klar over, at Traktaten, hvis vor Villie kunde have været afgørende, burde have været langt mere vidtgaende.

Schovelin: Jeg kan ikke dele den Beskedenhed, som det ærede Medlems Udta-